

Blæikr förekommer som namn möjligen också i en uppländsk inskrift: L 259 Tierp (**blikr**). Från medeltida urkunder känner Lundgren ett enstaka belägg; därjämte ingår namnet troligen i ett par ortnamn. Ursprungligen är det tillnamn ('den bleke'), och som sådant förekommer det även i västnordiska källor.

310. Södertälje.

Pl. 13: B 830.

Litteratur: B 830, L 800. — J. Peringskiöld F 1 5: 3 och 7.

Peringskiöld har »i Gneta Prästgård wid Södertellie» avtecknat tre små fragment av en runsten. Två av dem passade samman och äro på bilden i *Bautil* lagda intill varandra. Troligen ha alla tre tillhört samma sten, två ha suttit nedtill på v. sidan, nära inskriftens början, och det tredje upptill på h. sidan.

Inskrift:

... **hulfastr** × **l** - **ṛ** × **klefa** × **faðu** ...
 ... *Holmfastr* *l[et]* [*æftik*] *Klefa*, *faðu[r]* ...
 »Holmfast lät ...» »... efter Kleve, fader ...»

Ett namn *Klefi* är icke känt från annat håll. Läsningen får väl med hänsyn därtill betraktas som högst oviss.

311—313. Vid gamla Turingevägen, Södertälje.

Pl. 156. Pl. 13: B 829, pl. 14: B 1144.

Litteratur: B 829, 1444, L 797, 798. — J. Bureus, Fa 6 Sudromanniæ n:r 12 (s. 243), Fa 5 n:r 521 (s. 220); Ransakningarna 1667—84; J. Hadorph, Gothlandz Laghen (1687), bl. A 3; J. Peringskiöld, Monumenta Sudermanniae; P. Dijkman, Historiske Anmärckningar (1723), s. 17, 142 f.; O. Celsius, Svenska runstenar (Fm 60) 1, s. 329 f.; Brocman IW, s. 222; E. M. Fant, Samling om Södermanland (hs S 113 i Uppsala Univ.-Bibl.), bl. 36, 44; R. Dybeck, Runa (fol.) 1 (1865), s. 87; O. Hermelin, Öknebo härad, s. 74 f., 77, 79, 88, 115, 125, 127; G. Hallström i Fornvännen 1931, s. 260; O. von Friesen, Runorna (1933), s. 197.

Äldre avbildningar: Peringskiöld a. a. (osignerad teckning och träsnitt); Hadorph a. a., B 829, 1144 (osignerad); Hermelin a. a.; Brate 1897 och 1908 (ATA); I. Schnell (1928, ATA); von Friesen a. a.

Ristningarna befinna sig å den lodräta bergväggen invid södra sidan av Gamla Turingevägen, kort efter det att denna i en brant backe nått högsta punkten av den skogklädda bergshöjden V om staden.

De voro kända redan av Bureus: »Wed telge sönan Turinge vägen i ett bergh». I *Ransakningarna* finnas följande noggranna uppgifter: »Vthi et bergh wäster om Staden wedh Turinge wäghen på wänster Sijdan nähr man Reser ifrån Staden, strax första Skougzbacka på et slätt bergh hardt wed vägen finnes uthugget et aflongt Bäläte medh monga runa bokstäffuer kring; alt såsom det finnes wedh Allmännewägen, haffua Resandhe män mossan afrijffuit, och bookstäffuerne medh rödh Creta illuminerat.» I brev till E. M. Fant 1799 meddelar M. Boman att på det så kallade Källberget mellan Prästgården [Gneta och Staden finnes] en Runeskrift inhuggen, som skal ge tilkänna, hwad tid landzwägen derförbi blifwit först uptagen, som är allmänna vägen mellan S. Telje och Mariefred».

»Klippan, hvari ristningarna äro — en afsats i berget, med lodrät vägg —, var för några år sedan i fara att bortsprängas af en företagsam Telgeborgare. Början gjordes verkligen genom